

Један погрешан корак у академској заједници нужно повлачи и други. Статут Војводине је у делу стручне и политичке јавности са добрим аргументима оспораван, али је воља владајуће већине превагнула и изгласан је у Скупштини Србије. У том Статуту је нашла место и ВАНУ упркос противљењу највећег дела академика у Републици Србији и њиховом логичком аргументу да држава има само једну академију. ВАНУ је могла да постоји као удружење научника који аплицирају за државна средства по пројекту а не да буде државна установа. Зашто је унапређен њен статус? Ко не зна одговор? Државноправни статус ВАНУ омогућава нове погрешне одлуке. Тако, јавност је обавештена да је међу 19 чланова ове организације примљен и „социолог Јован Комшић“ (Позива за сада без одговора, Политика, 20. 8. 2010). Избор Јована Комшића међу „академике“ још један је доказ за тврдњу о дубоко погрешној одлуци Скупштине Србије. Најпре, он није по образовању социолог већ политиколог. Неком непажњом колега социолога из Новог Сада он је биран за ванредног професора на предмету социологија на Економском факултету у Новом Саду. С друге стране, његови радови немају ништа са социолошком науком. Нигде се ово име не помиње у стручној референтној литератури. Али, зато његови јавни ставови имају провојвођански мирис.

Дакле, од свих деценијама школованих социолога, међу којима има оних са светски значајним опусом, догодило се да један несоциолог буде увршен међу академике као социолог. Каква академија, такав академик. То је наша слика и прилика. Чека нас ницање нових академија и производња академика под капом државе. Ни професионални критеријум, ни академски статус, ни национално-научни интерес не може да се заштити и одбрани пред политичком вољом дезинтегративног усмерења.

Али, ради се о последицама, о томе да је јавна сазнајна штета огромна. Под сенком „академика“, дописног члана ВАНУ излазе чудовишне тезе. Тако, о [вај дописни члан тврди за новосадски Дневник \(\(14.10.2012\) да 1\) у Србији постоји расцеп између грађанског и европског концепта и националистичког концепта](#)

деветнаестовековне државе

, 2) да Војводина почива на европској културолошкој матрици, 3) да је Војводина у сличном положају као што је била Словенија крајем 80-их година прошлог века.

Ове паролe пристају неком локалном самообразованом моћнику на новинским чланцима. Измишљени расцеп у Србији треба да оклевета демократске идејне и политичке оријентације. Демократија је простор за разлике а не за једноумље. Друго, примитивизује остали део Србије ако је Војводина европска културолошка матрица. А Србија није?! А оно што је забрињавајуће, заправо је призивање ратног сценарија. Ако је Војводина данас Словенија 80-их година прошлог века, онда следећи тај пример, треба да очекујемо ратни расплет, јер је и Словенија, грабећи својим егоистичким путем посегла за оружјем. Где је почео ратни распад СФРЈ?

Ето, кратке приче о улози измишљених титула и пласирању идеолошкополитичких путања под сенком „академика“. Шта све могу да произведу погрешне политичке одлуке?